

ת"פ 11621/09/17 - מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד אופיר אברמוביץ, שגיא שפירא, עימאד חמדאן, אהרון מלקר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 11621-09-17 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אברמוביץ ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

המאשימה מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש

נגד

הנאשמים

1. אופיר אברמוביץ

2. שגיא שפירא

3. עימאד חמדאן

4. אהרון מלקר

החלטה

החלטה זו נוגעת לתיקון הסעיף בו הורשעו הנאשמים.

עניין זה עלה בשלב הטיעונים לעונש במסגרתו עתרה המאשימה לתקן את הכרעת הדין כך שהנאשמים יורשעו בעבירה לפי סעיף 382 (א) "תקיפה בנסיבות מחמירות", נוכח הקביעה בהכרעת הדין, כי הארבעה תקפו יחד את המתלונן, ואילו ההגנה התנגדה לכך מהטעמים שפירטה.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים לעניין זה, לא נמצא לקבל את עמדת המאשימה.

סעיף 382 (א) לחוק העונשין, קובע כדלקמן:

"נעברה עבירה לפי סעיפים 379 או 380 כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע מעשה בידי אחד או אחדים מהם דינו של כל אחד מהם - כפל העונש הקבוע לעבירה".

על מנת להרשיע בעבירה בסעיף 382 (א), נדרשים שני רכיבים מצטברים, "נוכחות" ו- "חבירה יחד", ואין די בקיומו של אחד מהם בלבד (י. קדמי, "על הדין בפלילים", חוק העונשין, חלק שלישי, "הדין בראי הפסיקה", מהדורה מעודכנת (2006), שם, בעמ' 1529 - 1530).

הגם שהארבעה נכחו יחד בזירת האירוע, ותקפו את המתלונן, כנקבע בהכרעת הדין, לא נקבע כי מדובר ב"חבירה יחד (מתוך מטרה) לביצוע מעשה", חבירה המחייבת "הידברות מוקדמת" או "תכנון מוקדם של מעשה העבירה" כדרישת הדין, וגם לא כזו שהתקיימה, סמוך לביצוע התקיפה (קדמי, שם, בעמ' 1529).

הוראת סעיף 382 (א) באה לשקף מציאות בה מבוצעת תקיפה המנויה בסעיפים 379 (תקיפה סתם) או 380 (תקיפה הגורמת חבלה ממשית), תוך שלצורך ביצוע תקיפה, ישנו תכנון מוקדם לביצועה, תוך חבירה של שניים או יותר - דבר אשר משקף בעיני המחוקק, חומרה יתרה, ומכאן גם כפל העונש הקבוע בצד מעשה זה.

בנדוננו, נסיבות ביצוע העבירה, מפורטות היטב בהכרעת הדין, ומלמדות על התלכדות של ארבעת השוטרים מחוץ לרכב, לצורך ביצוע מעצרו של המתלונן, ולא לשם תקיפתו, כאשר נסיבות ביצוע המעצר, והתנהגותו של המתלונן, הובילו להפעלת כוח נגדו.

עם זאת, בית המשפט ערך הבחנה בין התקיפה שנעשתה בתוך הרכב, לשם ריסון המתלונן, הוצאתו מהרכב, והשתלטות עליו (שהיתה כדין), לבין תקיפתו מחוץ לרכב (שלא היתה כדין).

נקבע, כי הפעלת הכח מחוץ לרכב, לא הייתה כדין, בהיותה לא נחוצה לצורך המעצר, וחרגה מסמכות העזר של הפעלת כח סביר לצרכי מעצר, המותר על פי דין (עמ' 29 להכרעת הדין).

לפיכך נקבע, כי הנאשמים ביצעו עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, ובשל נוכחת הארבעה יחד בביצוע התקיפה, נקבע, כי העבירה בוצעה בצוותא חדא, כאמור בסעיף 29 (א) לחוק העונשין.

בנסיבות אלה, לא מתקיימת הידברות ו/או תכנון מוקדמים לביצוע התקיפה, ולמען הסר ספק, כך התרשמתי מהראיות, ועל כן, אין מקום להרשעת הנאשמים בעבירה לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תש"פ, 26 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.